

SFÂNTUL APOSTOL PAVEL CUMPANA INTRE DRAGOSTE SI ADEVAR

Prof.drd. GHEORGHE CONSTANTIN NISTOROIU

„ DRAGOSTEA îndelung rabdă; DRAGOSTEA este binevoitoare, nu pizmuește, nu se laudă, nu se trufește...

**DRAGOSTEA nu cade niciodată .”
(PAVEL – 1 Corinteni 13,4)**

Sufletul său, maramă de cer, iradia în zodia cumpenei dintre Moise și Hristos, pășind printre Luceferii ce cerneau heruvimi, pe răsfățatele pleoape de stele, picurându-le chihlimbarul pe brocardul verde al pământului din care au răsărit irișii de păpădie.

Frumusețea sa spirituală este meridianul înțelepciunii, care încântă ramurile culturii universale cu mireasma Epistolelor sale, brodând cu duhul său țarmurile de lumină în care se scaldă albatroșii și unde oamenii de spirit își distilă elocința.

Înțelepciunea marelui Pavel vine din nectarul bucuriei lui Dumnezeu, dăruit prealesului Său, care a zămislit în noptatecul azur trupul feciorelnic al celui mai frumos Poem de Dragoste, din care înfloresc toate petalele noastre de dor.

Neprihănirea Sauliană încrustată în mugurii prigoanei, i-au netezit ascultarea unei vii dorințe a sufletului său, de a împlinii Legea veche, chiar lovind cu piciorul în țepușe, dacă Bunul Dumnezeu, n-ar fi pus în Floarea Evangheliei Sale, zumzetul de albine al Cuvintelor hristice.

Temeritatea tânărului din Tars, plămadă a Regatului Thrac și-a luat din fulgerul scitan, mătasea gândului de o nemaiauzită chemare, ca raza ce aruncă galbeni pe câmpii și peste câmpuri, propăvăduind harul în inimile în care au înflorit Grădinile atotfrumoasei Împărătese Maria.

Unitatea dintre cuget și faptă a Apostolului Pavel, țesută din borangicul serafic a risipit mii de ițe, de mărgăritare eclesiastice în cosițele-mlădițe din Hristos, înconjurând pământul cu aripile lor pline de taine și frumos.

Libertatea ca un potop de dragoste în Duh și nebunie în Hristos, privilegiu de nețarmurit, conferit alegerii sale, a deschis ochilor noștri o lume împodobită cu crez și cu pudră de soare, revărsată peste aurul topit al inimii din care țâșnesc everestic diamantele minții.

Apostolia lui Pavel este acatistul vieții sale dumnezeiești, ce a adus în gena nopții lumești, jindul năframei de aur a Zorilor Dimineții de Înviere- Răsărit al Muntelui etern ce străjuiește veșnicia Câmpiei ortodoxe dunărene.

Pavel cel Mare cu glasul său de tunet a zguduit vămile pustiei sufletești, adunând fiii prigonii cu înfățișare curată, ce umblau dinadins ca o șoaptă de pâslă, printre ungherele împăienjenite ale catacombelor, ce risipeau dârele albe ale Rugăciunii inimii.

Ortodoxia lui Pavel este Giulgiul de Lumină al Mântuitorului, din care a țâșnit prin Mătasea de raze ale Sfântului Duh, Trupul dumnezeirii nemuritor al frumuseții lui Iisus Hristos, Catapeteasmă a Învierii și a Înălțării, hârjoana Copiilor cu mâinile de lujer, care au sărit în Brațele mângâierii divine.

Suferința dăruită de Cruce i-a aprins patima de foc a slujirii, înflorind în surâsul Tatălui ceresc, care a trimis cu Caleașca de sus, harul binecuvântării Sale peste un cer de pământ dac, înălțând în Cuvânt, în dangătul clopotului de soare, Turlle de mărgăritare voronețiene, putnene sau tismănene...

Temelia pe care a zidit Hristos Biserica Sa este truda crezului său apostolic, înalt cât Kogaionul Dacilor, peste care a pogorât Dumnezeu toate darurile Sale: mladă din mlada veșniciei, lumina din surâsul Îngerilor, Potirul de jertfă al Sfinților și Rândunelele zvârlite-n azur de bucuria Copiilor.

Ofrandă curată bate în pulsul său martiric, ca puiul de seraf trimis de Maica Cerului să-i ude Grădina în care a pus răsduri Andrei și pe care Petru a împrejmuit-o cu Piatra Craiului Valah, dăltuindu-i nemurirea în dantelăria verde a Carpaților, peste care veghează Corbul Alb al monahismului ortodox.

Lumina faptelor sale a oferit lumii creștine marele discurs al iubiri față de Dumnezeu și față de Biserica dreptei credințe, ca un vis întrupat în mărire și slavă, ce-a prefăcut cu un chiot mănoasa câmpie de grâu dac, în trilul de aur al ciocârliei psaltice.

Pavel a fost hărăzit de Dumnezeu cu o tărie de caracter cât izvorul Dunării și Nistrului la un loc, scuturându-și Epistolele cu tâlcuirile cosmice peste Creația Treimii, peste miriștea de argint a lui Deceneu, Epistole, care au vărsat în inimile noastre mirodenii heruvimice.

Adevărul credinței lui Pavel este mesajul evanghelic al Iubirii lui Hristos, crescut în rădăcinile Dreptății, cu mugurii înflorind în Dor, ca Rândunelele îmbobocite în cuiburile de nori, mistuite de soare, ca sufletul ce modelează trupul într-o dragoste mai presus de orice, ca Doina Românilor înveșmântată mioritic în zborul jertfei Meșterului Manole, a lui Avraam sau a lui Iov.

Via lui Dumnezeu în care au lucrat Andrei, Ioan, Petru, Pavel și Ceialți, se adună în Ciorchinii de Sfinți, ce și-au zidit sufletele în chiliile lor de lumină și se prelinge pe frunzele angelice în roua de Îngeri, din care Arhanghelii își udă frunțile de Afuz-alină.

Evanghelia pe care o slujește Everestul Apostolilor este țesută cu Sângele Hristosului nostru, dăltuită cu Cuvintele Sfântului Duh, cu Binecuvântarea iubirii Tatălui Creator pe ștergarul sufletului preafrumoasei Fecioare, brodată cu dragostea Ucenicilor, cu frescele Aurelor de Sfinți, cu pecetele Îngerilor, dar și tivită cu azurul credinței valahilor.

Leagănul Ortodoxiei Hrist-apostolice s-a urzit prin marele Pavel, alături de Cel Întâi Chemat Andrei, de Apostolul Iubirii Ioan și de Ceialți Frați mesianici, pentru a se țese Porfira mântuirii cu Icoana în care Dreptii cad jertfelnic, ridicându-se prin Crucile milioanele de Mucenici, prin zborul Cucilor de la Aiud, prin fâlfâitul Berzelor de la Jilava, prin freamătul Porumbeilor de la Gherla, prin zborul săgetat al Rândunelelor de la Mislea sau prin Albatroșii Cumplitului Canal...

27 Iunie 2008, Vineri, Sf. Mănăstire Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul- Ivănești, Vaslui.